

sentanter, og saa kunde det godt være, at den paagældende Vælger netop satte Pris paa at beholde dem hele den Tid, for hvilken de vare valgte. Det forekommer mig, at det ene Forslag i den Henseende ikke har noget Fortrin frem for det andet. At man skulde vælge ganske ny Medlemmer til alle Pladser, er der meget ringe Sandsynlighed for. En overvejende Sandsynlighed er der for, at man gennem Forholdstalsvalget 1901 vil vælge de Mænd, man netop ønsker skulle have Sæde i Borgerrepræsentationen, og fortrinsvis dem, om hvilke man har Erfaring for, at de i en særlig Grad ere i Stand til at kunne udfylde en saadan Stilling. Imidlertid tvivler jeg ikke om, at man nok vil kunne komme til Enighed om denne Overgangsbestemmelse. Jeg er ikke af den Mening, at Ændringsforslag Nr. 16 ikke skulde kunne gøres til Genstand for Kritik og ikke kunne blive endnu bedre, end det nu er. Men jeg er virkelig ikke af den Mening, at Ændringsforslag Nr. 17, der skulde fremhæves i Modsætning til Nr. 16 som virkelig bedre, ogsaa er det.

Hvad nu til sidst Ændringsforslag under Nr. 1 angaar, har det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) gjort Lovforslagets Bestemmelser her til Genstand for Indvendinger af en ret praktisk Beskaffenhed, og jeg kunde til de Udtalelser, han i den Henseende fremsatte, ønske at gøre et Par Tilføjelser, altsaa gøre et Par andre Indvendinger af en, om jeg maa sige, mere principiel Beskaffenhed. Lovforslaget gaar jo i Modsætning til Flertallets Ændringer ud paa at udvide Valgretten til dem i Kjøbenhavn, der overhovedet betale Skat, d. v. s. til alle Personer, som have 800 Kr. i Indtægt, og saaledes betale 6 Kr. i Skat, medens Forholdet for Tiden er, at kun Borgere, der have 1,000 Kroners Indtægt og betale 12 Kr. i Skat, have Valgret. Ved at stille Forslag om at udstemme denne Bestemmelse, som Folketinget har indsat, vil det høje Ting komme i Overensstemmelse med Folketingets Højre, saavel i Udvalget som i Salen, idet det stemte imod Loven ved 3dje Behandling, fordi den foreslog en Udvidelse af Vælgertallet i Kjøbenhavn med mellem 9,000—10,000 Personer. Jeg kan ikke nægte, at jeg er af samme Mening som Flertallet i dette høje Tings Udvalg, naar det modsætter sig denne Forordning. Jeg er det i ikke ringe Grad af principielle Grunde, som jeg ønsker nærmere at fremføre med nogle faa Ord. — Det forekommer mig for det første at være en overfladisk Betragtning, at naar Skatte-

ydelsen i det hele taget skal lægges til Grund, alle Skatteydere da bør have Valgret, og den samme Valgret, thi naar man overhovedet lægger den afgørende Vægt, ikke paa Menneskenes Værdi, men paa den Omstændighed, om de svare Skat eller ikke, med andre Ord lader Pengene gøre Udslaget, maa man ogsaa tillægge det Betydning, i hvilket Omfang de i det hele taget svare Skat. Men saa maa dette Spørgsmaal ogsaa for Kjøbenhavns Vedkommende — og det er en anden Grund, jeg har — virkelig ses i Belysning af hele den bestaaende Ordning, og hele det gældende Princip for kommunale Valg her i Landet. Det er fremført her i Dag, at Ordningen er forskellig i Kjøbenhavn og det øvrige Land — man kunde i øvrigt sige, at den heller ikke er ens for det øvrige Land. Men det er et, at Ordningen er en anden i Kjøbenhavn, at der altsaa er en Forskel for Kjøbenhavns Vedkommende, og et andet er, om den tilstedeværende Forskel er af principiel Beskaffenhed. Det mener jeg ikke, den er. I den øvrige Del af Landet vælger de højst beskattede to Gange, men i Kjøbenhavn gøre de det faktisk ogsaa paa den Maade, at de lavest beskattede, som vi vide, i et Antal paa omtrent 10,000 slet ikke deltage i Valget. Loven om kommunale Valg i Kjøbenhavn er et Par Aar ældre end den tilsvarende Lov uden for Kjøbenhavn. Hvis de vare blevne affattede samtidig, tvivler jeg heller ikke om, at de vare blevne affattede i endnu større Overensstemmelse end den, i hvilken de ere affattede. Men Princippet i Loven for Kjøbenhavns kommunale Valg er det samme som det, der gaar gennem vore kommunale Valgeregler, nemlig at de Borgere, der i væsentlig Grad bidrage til at tilføre Kommunen Indtægter, ogsaa skulle have en forholdsvis større Indflydelse paa Afgørelsen af de kommunale Anliggender, fordi disse i ganske overvejende Grad ere af økonomisk Beskaffenhed. Det er dette Princip, som Folketinget nu forlanger, at Landstinget skal samtykke i at ophæve, vel at mærke for Kjøbenhavns Vedkommende. Det foreslaas ikke, at det samtidig skal høre op for det øvrige Lands Vedkommende, og det er af den Grund, at jeg principielt nærer ikke ringe Betænkelighed ved at gaa ind paa dette Forslag. Allerede nu ere jo Valgreglerne i Kjøbenhavn liberalere, end de ere det i det øvrige Land og i og for sig ikke saa lidt mere liberale end de oprindeligt vare. Thi 500 Rdl. i 1865 var ganske sikkert